

Kalendarium

Ur. **20 stycznia 1937** r. w Świętochłowicach

1954 – ukończył III Liceum Ogólnokształcące im. Stefana Batorego w Chorzowie i rozpoczął studia polonistyczne na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie

1957 – debiut dziennikarski w „Tygodniku Powszechnym”, współpraca z „Piwnicą pod Baranami” (kilka tekstów, m.in. *Ballada o Kuryłuku*, ówczesnym ministrze kultury). Strajk studencki na UJ w proteście przeciw rozwiązaniu pisma „Po Prostu”. Służba Bezpieczeństwa rozpoczyna inwigilację JM (pierwsze dokumenty w teczce).

1958 – ukończył studia na UJ.

1959 – podejmuje pracę na Śląsku („Panorama”, Zachodnia Agencja Prasowa, „Dziennik Zachodni”, wykłady w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Katowicach). Kilkakrotnie odmawia współpracy z SB, za co zostaje ukarany – Służba Bezpieczeństwa uniemożliwia mu podjęcie pracy naukowej w Krakowie.

1967 – dr nauk humanistycznych (UJ); praca *Anatomia reportażu* została wydana w 1966 r.

1969 – wybrany do władz Stronnictwa Demokratycznego, przeprowadza się do Warszawy.

1971 – występuje z SD, rozpoczyna pracę w tygodniku „Polityka”. Wykłada na Studium Dziennikarskim Uniwersytetu Warszawskiego.

1978 – odchodzi z „Polityki”, podejmuje pracę w „Kulturze”. Uczestniczy w pracach Konwersatorium „Doświadczenie i Przyszłość”

Wrzesień 1980 – współzałożyciel i wiceprzewodniczący Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność” w Wydawnictwie Współczesnym.

1981 – Uczestniczy, jako przedstawiciel prasy, w I Zjeździe „Solidarności” w gdańskiej „Olivii”. Jesienią organizuje redakcję planowanego tygodnika „Samorządność”.

Stan wojenny:

1982 – nie poddaje się weryfikacji.

marzec 1982 – zamieszcza w „Życiu Warszawy” ogłoszenie „Szukam uczciwej pracy. Jacek Maziarski.” Otwiera antykwariat w pawilonach u zbiegu Marszałkowskiej i Królewskiej w Warszawie.

Od 1982 r. współpracuje z prasą i wydawnictwami niezależnymi: n. in. z „Drukiem”, „Tygodnikiem Wojennym”, Niezależną Agencją Informacyjną, „Przeglądem Wiadomości Agencyjnych” (jedynym ilustrowanym tygodnikiem niezależnym), miesięcznikiem „Poglądy”, wyd. MYŚL.

Współautor książek: *Rubikon'81* (1986), *Myśli o naszej Europie* (1986), autor zbioru publicystyki *Odpowiedź polskiego barbarzyńcy* (1989).

Pisze pod pseudonimami: (m.in.): Józef Piwko, S. Tylżycki, J. Gołonka.

Współautor (z żoną, Anną Żukowską-Maziarską) pierwszego przekładu części *Bożego igrzyska* Normana Daviesa (wyd. 1987, 1989 w wydawnictwach niezależnych).

Uczestniczy w pracach Rady Programowej „Solidarności” i (do 1989 r.) Biura społeczno-politycznego Tymczasowej Komisji Koordynacyjnej NSZZ „Solidarność”, której szefem był Jarosław Kaczyński.

Od 1987 r. publikuje swoje felietony (*W kółko to samo*) w tygodniku „Ład”.

Maj 1990 – maj 1991 – zastępca redaktora naczelnego (Jarosława Kaczyńskiego) w „Tygodniku Solidarność”.

1990 – za felietony w „Ładzie” dostaje Nagrodę Kisiela (pierwsza edycja, jedyne nagrody przyznane osobiście przez Kisiela).

1991 – krótki, paromiesięczny okres pracy na stanowisku podsekretarza stanu i kierownika zespołu politycznego w kancelarii prezydenta RP Lecha Wałęsy.

Współzałożyciel i przewodniczący Zarządu Głównego Porozumienia Centrum.

1991-1993 – poseł na Sejm z ramienia PC (okręg Warszawa województwo).

Po rozwiązaniu Sejmu w 1993 – dziennikarz w Polskim Radio (Radio Bis, ośrodek szkolenia i analiz) i TVP (szef Wiadomości, później krótko Telewizyjna Agencja Informacyjna).

1999 – w proteście przeciw manipulacjom politycznym rezygnuje ze stanowiska dyrektora ds. programu w TAI.

2000 – Polskie Radio, sekretarz programowy i komentator Programów dla Zagranicy – Radio Polonia.

2002 – odszedł na emeryturę. Tłumaczył literaturę angielską i amerykańską. Współpracował z portalem www.niepoprawni.pl, fotografował Podkowę Leśną, w której mieszkał od dwudziestu dwóch lat. Sensem Jego życia zawsze była praca.

Zmarł **27 maja 2009 r.** w Podkowie Leśnej. Pośmiertnie odznaczony przez prezydenta Lecha Kaczyńskiego Krzyżem Komandorskim z Gwiazdą Orderu Odrodzenia Polski.